

מעלה אדומים וגליל הגויים

הסכנה בקיצור רשש גדול ומבוכה. גם החוג "לשילוב" במפלגת ה"צבודה, בישיבת המועצה הארצית שלו שנערכה בבית-שאן, דן בנו" שא איכלוס הגליל. חבר הכנסת עדי אמורי דרש הכנסת שינויים מרהיקיילכת בחוק עידוד השקעות הון; הוא טען שהחוק הקיים מעוות ומבטל למעשה את סולם העדיפויות בין אזורי הפיתוח הי שונים, כך שהוא פועל בעיקר ל" טובת איזור המרכז ולרעת אזורי הפיתוח בצפון ובדרום. לדעתו צריך להרע את תנאי החקעה הי הון במרכז, כדי שלמשקיעים יש" תלם יותר להשקיע הונם באזורי הפיתוח בצפון ובדרום. ל"טם כך הציע לתת תמריצי עדיפות ניכרים ומפיהים צבי אלדרוטי, יוז"ר מ"ר ענת המנהלים של "עמידר", טען באותה ישיבה, כי תכנית החיובש של משרד השכון בדבר איכלוס הגליל, היא תכנית מיכילה שבי עקבונה צריכים ללכת משרדי ממשלה אחרים, כדי להכין תשי היה ישובית ואיורית לקליטת רבי בות עולים ומשפחות ותיקות כחי מרכז בגליל.

אמת, אין תרופת-פלא ל"מחוישי" הגליל. אך במקום לחשים ורכי לוח ציבורית חייבת הממשלה לי הצהיר ברורות מה הן כוונותיה לגבי פיתוח הגליל ואיכלוסו. אם נתחיל במעשים של ממש, אולי יעזור הדבר לפיזור העננים הי הודרים המכסים את שמי הגליל. דוד שליו

השוואה לאוכלוסיה הדלילה בי כפרי הגליל בימינו, הרי זה חלום באספמיה. נכון שתנתונים על מצבה הדמוגרפי ההמור של האוכלוסיה היהודית בגליל היו ידועים גם קודם לכן, אך ההר לטת הממשלה בעניין מעלה אדו" מים, היתה בבחינת הקט שי

נאו הצפון

שבר את גב "הגמל" הגלילי. אין לשיכוח שזהחלטת הון נחשבלה מיד לאחר החלטת ממשלתית אחי רת, על פיתוח הגליל ואיכלוסו והקמת עיר כחזו בת מאה אלף נפש, הגליליים למדרי האכונות התקשו לתת אמון בהכרזות ובי הבטחות שפיורה הממשלה. מה גם שעוד בטרם תחל בביצוע מדיניות הממשלה בדבר פיתוח הי גליל ואיכלוסו ירדה עלינו המדי" ניות הכלכלית החדשה, המאוי" טת במיתון הפעילות המשקית" כלכלית, דבר שעלול לפגוע גם בצמיחה פיתוח הגליל.

דוברי הממשלה ושריה מצ" הורים אמנם שמעלה אדומים לא יפגע בתכנית הגליל, אך הגליליים לא נשתכנעו מכך. לכן נוצר טעון משיבר אמון לגבי הנהגת המדינה. התוצאה היתה — התרוצצות עפי קנייציבור מהגליל, ההארגנות גור פים ציבוריים כדי להתרוע על

החלטת הממשלה והצעדים שי נקטה כדי לפתח איזור העשייה ושכונת מגורים במעלה אדומים, הדחיקה והסעירה את תושבי גליל הגויים" בצפון. אמנם במרה שי פיתוח מעלה אדומים לא יהיה על השכון איכלוס הגליל ופרי תוחו, אך הגליליים השדניים ובי ערק: הם נעפים כבר עשרות שנים למוימוש הסיסטא הופה "ה" גלילה". וציפיותם היתה עד כה לטווא.

הכינוי "גליל הגויים" (ישעיהו ח', כ"ג) איננו פראזה אלא כעני אות מרה. בכל איזור הצפון, לרי בות הגליל על כל הלכיו, יש רק 530,000 נפש, מזה 285,000 יהודי יום. בנסת עכו יש 135,000 לאי יהודים רק 38,000 יהודים, ואין זה סוף פסוק. בקצב מיוזו נמי שמת ה,הגירה השלילית" של יהודי דים מהגליל למרכז הארץ ולתי פה; שיעורי קליטת העולים בגליל, שהם זעירים מאוד, אינם משפיר עים על ריבוי האוכלוסיה היהי דית בעוד הריבוי הטבעי של הי אוכלוסיה הערבית מוסיף לגדול. בתוך כמה שנים עלולה האיכלו" סיה היהודית בגליל להיות כ" עוט זעיר, אם לא ינקטו מיד אטי צעים לאיכלוס יהודים בחבל ארץ זה.

יוסף בן נתניהו (פלויס). שחי בראשית המאה הראשונה לספ" רה, כותב בין היתר על הגליל: "וגם מספר יושבי הקטן בכפי רים הוא המישה"עשר אלף". כי